

hẠnh PHÚc ĐỜI ĐỜI

Phanxicô

ĐK. Núi mòn sông cạn, gió nổi mây trôi. Thời

gian sẽ pha phôi. Kiếp người sẽ qua đời. Đất rộng, trời

cao, đường xa vắng, tìm đâu thảng ngày không ủa phai.

1. Năm tháng dần qua cánh hạc đi không về Những chuyến đò
2. Tôi rắc bụi tro xuống bàn tay tro bụi Những cánh phù
3. Tôi đến vườn xưa thấy mùa xuân nhạt nhoà. Nghe tiếng người
4. Tôi ngắm đầu non thấy niềm đau trắng già. Nghe gió trời

1. ngang rã rời trên bến mê. Người đi xa khuất như xe ngựa qua
2. dung rớt dần qua ngón thưa Bàn tay tôi chấp, tim tôi vọng lên
3. xưa nói cùng tôi thiết tha: Lầu son gác tía không mang được xuống
4. xa nhắc đời tôi chóng qua. Lòng tôi mong ước đi qua kiếp con

1. rừng Để lại tiếng chuông như biệt khúc ngập ngừng
2. trời Hỏi Thiên Chúa tôi: đâu hạnh phúc đời đời?
3. mờ. Mà đâu có ai biết được trước ngày giờ.
4. người Về bên Chúa yêu vui hưởng phúc đời đời.

⊕ Chậm lại để kết:

Về bên Chúa yêu vui hưởng phúc đời đời.